

רועי שניידר
אַתָּה אֵינְךָ כּוֹתֵב שִׁירִים, אַתָּה שִׁירָה כּוֹלֵךְ
מֵתוֹךְ הַמַּחְזוֹר "נִיבֵי חֵטָא"

תולדות. גילוי

"מי יפרד ממי".
(אביתר בנאי)

אֲנִי וְהוּא דְּבָרְנוּ בְּלִילוֹת
בְּלִילָה אֵין לִי מִסַּכַּת לְכַב
גַּם הוּא הָיָה עִירָם לְהִתְכַּלּוֹת
דְּמִינוּ לְדוֹכְרִים לְלֹא רֵכֵב

הִזִּיתִי אֶת פָּנָיו מוֹל הַמָּסָךְ
וְהֵם הָיוּ יָפִים מִכָּל דְּבָר
זְנִיתִי אֶל שִׁיחֲנוּ הַנֶּסֶךְ
חֲלוֹם הָיָה לִי אֶךְ גַּם הוּא עֵבֶר

טְוִיתִי לִי פִּנְטוּזְיָה עֲמוּמָה
יִדְעִתִּי שְׂכָנוֹב הוּא אֶךְ שְׂתַקְתִּי
כָּל כֶּךְ דְּבָרְנוּ לֹא הָיָה לִי מָה
לֹאמֵר אֶהְבֵּתִי טָרָם הִתְנַתְּקִתִּי

מִפְעַם רֵאשׁוֹנָה שְׂרָאִיתִיו
נִרְאָה הָיָה לִי צֶרֶךְ לְהַפְקִיעַ
סוּמָה הוֹבְלָתִי אֲחֲרָיו בְּנִתִּיב
עֲרוֹת כָּל לִילָה שְׁהוֹסִיף הַגִּיעַ

פְּחַדְתִּי הוּא יוֹדֵעַ הוּא יוֹדֵעַ
צְרִיכָה גַם לְהוֹדוֹת בְּטַעוּיּוֹת
קְרָאתִי לוֹ חֶבֶר הוּא הַתְּבַדַּח
רְאִיתִי אֵין לִי עוֹד לְמָה לְהִיּוֹת

רְנִי לְחֲשַׁתִּי לוֹ וְהוּא רַחֵק
שְׁתִּיקָה חֶרֶת עַל דְּגַל לְהַנְיֵף
שְׁנִיּוֹ חֲשַׁף מוֹלֵי כְּשֶׁהוּא צָחֵק
תְּמִימָה הִיִּיתִי סֶכֶר לְהַגִּיף.

הסבר (מניין ולאן)

"הרבה מלים צריד".

(מאיר אריאל)

נְגוֹר עָלַי בְּבִקּוֹר יוֹם אֶחָד עַל פְּנֵי שְׂדֵרָה
חֲכוֹת לָךְ וְהַעֲיִנִים נִשְׁאָרוּ שָׁם עוֹד
רְאִיתִי אִיךָ חֹזֶרֶת מִבֵּית סֵפֶר הַגִּיָּה
לְבֵית מִן הָרַע מִן הַחֲבָרָה אֶל הַשִּׁירָה
אֶתָּה אֵינָה כּוֹתֵב שִׁירִים אֶתָּה שִׁירָה כָּלָּךְ
בֵּין הַרְיָסִים כּוֹכְבֵי שְׁבִיט שְׁיִמוֹתוֹן מְאוֹד
וְעַת רְאִיתִי אֶת שְׁעַר רֵאשֶׁה אֶת רִגְלָךְ
יִדְעֵתִי אַחֲכָה תְּמִיד עַד מוֹת רַק לָךְ
וּבְחֲכוֹתַי יְמוֹט עוֹלָם לִי לֹא אֶכְפַּת מְזָה
אֲנִי רוֹצָה לְדָלוֹת פְּנִינִים מִתּוֹךְ זֶה הַחֲזָה
אֲנִי רוֹצָה לְהַבְלֵעַ בְּתוֹךְ הַלּוֹיִתָּן
שְׁבְרוּחֵי נִשְׂא מִתּוֹךְ הַנְּעַר הַקָּטָן
אֲנִי רוֹצָה לְהִיּוֹת הָרֵאשׁוֹנָה אֲשֶׁר תִּזְכֶּה
לְגַעַת בְּלִבּוֹ וּבְגוֹפּוֹ וּלְסַכֵּם:
"מְשָׁלֵם", או "טוב מאוד" וּלְנִשֵּׁק מִתּוֹךְ חֲדוּנָה
כָּל סְנַטִּימֶטֶר שֶׁל הַגּוֹף הַהוּא בְּאַהֲבָה
שֶׁהִיא אֲמַת וְהִיא רוֹמְנִים שְׁקָרֵאתִי, אֶךְ
רְצִיתִי שִׁיפְגַע בְּשִׁבְרֵי לֵב אוֹתִי שִׁיךְ
בְּשִׁבְרֵי כְּלִי וְגוֹף שֶׁאֶכִּילָהוּ אֶת כְּלוֹ
בְּלִיל לְבַחֲרִיתוֹ כְּשִׁירָצָה בִּי לְגַדְלוֹ
אֲנִי רוֹצָה לְגוֹעַ בְּהַר גַּעַשׁ מְשׁוֹף
לְלַגֵּם מִמֶּנּוּ מִיץ שִׁירָה גְּדוֹלָה וּמִיץ כֶּזֶב
אֲנִי רוֹצָה לְחוּשׁ אֲבִיוֹנָה שֶׁל חֲשִׁיקַת
שְׁפָתַיִם לְמוֹלוֹ וּמִתְחַתֵּיו וּמוֹעֶקֶת
תְּמִיד תִּשְׁהֶה בְּחֶדֶר אֲזוֹ מֵרֵב עֵתִיד מְשֻׁקֵט
אֲנִי רוֹצָה שֶׁהוּא יִטַע בִּי זֶרַע בְּתוֹלָיו
שֶׁהוּא יִפְרַק לְתוֹךְ נַפְשִׁי אֶת כּוֹחַ עֲלוֹמָיו

שֶׁהוּא יְנַהֵם בְּעֵגֶגְ עֵז עֵת לֵב בְּלֵב נִשְׁלָב
לְחוּשׁ הָרְאוּשׁוֹנָה בֵּין הַנְּשִׁים אֶת טַעְמֵי
הַיֶּלֶד הָרִכְרֵךְ הַזֶּה שֶׁמִּתְקַשֶּׁה מִנְּשֵׂא
לוֹ רַק תִּקְוָה הֵיטָה לִי אֲזִי לְאַהֲבָה הַזֶּה
כִּי זֶה הַיֶּלֶד מִמָּאֵן לְמַדֵּד אֶת רִגְשֵׁי
לְהוֹכֵחַ כִּי אֵין וְלֹא הֵיטָה אַחַת כְּמוֹתֵי
אֲשֶׁר תֵּאָהֵב אוֹתוֹ כְּמוֹ הַיָּם אֶת הַיָּרֵחַ
וּכְיָרֵחַ הוּא רוּחַק, כְּמוֹהוּ הוּא בּוֹרֵחַ.

"אה מדוע בוכה בי הלב?"
(רחל בלובשטיין-סלע)

היום אמרת שתפגש אותי
היום נסעתי לבדי בקו
חמש מאות ומשהו נרקב
בלב אשר היה אז מהותי

כל כך היום אמרת שתפגש
חכיתי לבדי בקו חמש
מאות ומשהו בלב כמש
כל כך חכיתי באמרי לגעש

אני נוסעת קו חמש מאות
ומשהו דהוי על הפנים
עוטף את ראותי בעננים

אני הביתה קו חמש מאות
ומשהו החל בלב לרעד
בעב קטנה שבשורתה דמעות.

*

”העוד זוכרת היא לילות אהבה?”
(יבגני יבטושנקו; תרגום: יעקב שבתאי)

בְּטָרֵם יִחַמֵּץ לָנוּ הַיּוֹם
אֲנִי רוֹצֵה לְשִׁמַּע חֲלִילִים.
אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂזֵה רַעְיוֹן
גְּרוֹעַ וְהִיסְטוֹרִי לְהַכְלִים.

אֲכַל אֲנִי רוֹצֵה מֵהַצְלִילִים
תְּשׁוּגָה וְשִׁכְחָה לְכֹלֹת טְמִיוֹן.
אֲנִי רוֹצֵה לְגַעַת בְּעֵלִים,
אֲנִי רוֹצֵה לְשִׁמַּע חֲלִילִים
בְּטָרֵם יִחַלֵּף לִי הַשְּׂגִיוֹן;
בְּטָרֵם יִחַמֵּץ לָנוּ הַיּוֹם.

פְּתַחְתִּי חֲלוֹנִי וְהִנֵּה עָרֵב
קוֹרָא אֵלַי בְּרוֹמִיָּה דָּוָה.
כְּלִיתִי כָּל כּוֹחֵי בְּאַהֲבָה —
אֲנִי אֲמַצָּא לִי מְלַחֲמָה אַחֲרָת.

ניסיון שכחה

"לְגַמַע וּלְגַמַע וּלְדַמַע"
(יחיל צבן)

"כָּל הַצְפוּרִים פָּסקוּ מִשִּׁירָתוֹ"
(רן אלמליח)

לְלַכַּת וּלְלַכַּת וּלְלַכַּת,
לְשֹׁכֵב לִישׁוֹן לְשֹׁכֵב לִישׁוֹן לִישׁוֹן...
אֲבָל הַיּוֹם זֹקֵף אֶת יְאוּשׁוֹ,
וְהַעֲיִנִים — חָרַב מִתְּהַפֵּכֶת.

לְשִׁיר לְשִׁיר לְשִׁיר לְשִׁיר לְשִׁיר,
לְשִׁמַע צְפוּרִים בְּסִבְךָ בְּסִבְךָ...
אֲבָל הַזְמַן בְּתִשׁוּקוֹתֵי טֶבַח
וּבְעֵינֵים חוֹתְמוֹ הַשְּׂאִיר.

אֲסוֹן יוֹמִי הוּא אֶהְבֵּת חַיִּי.
אֲנִי יוֹדַעַת שְׂאִינְךָ קוֹרָא
אֶת מְלוֹתֵי הָאֱלֹהִים הַקְּמֻלוֹת

בְּבִקְרָא אֲצִילִי, בְּזַנְבֵי לִילוֹת
אֲנִי יוֹדַעַת שְׂאִינְךָ קוֹרָא.
שִׁירֵי יִלְךְ יְבַלַע בֵּין הַתְּפִלוֹת.